

Rozmowy były bardzo owocne

oświadcza WŁADYSŁAW GOMUŁKA



KATOWICE
SOSNOWIEC
CZĘSTOCHOWA
BYTOM
GLIWICE
RYBNIK

PROLETARIUSZE WSZYSTKICH KRAJÓW, ŁĄCZcie SIĘ!

TRYBUNA ROBOTNICZA

Nr 233 (5509)
2. X. 1961 r.
PONIEDZIAŁEK

6 stron 50 gr
CENA

NAKLAD: 430.499 egz.

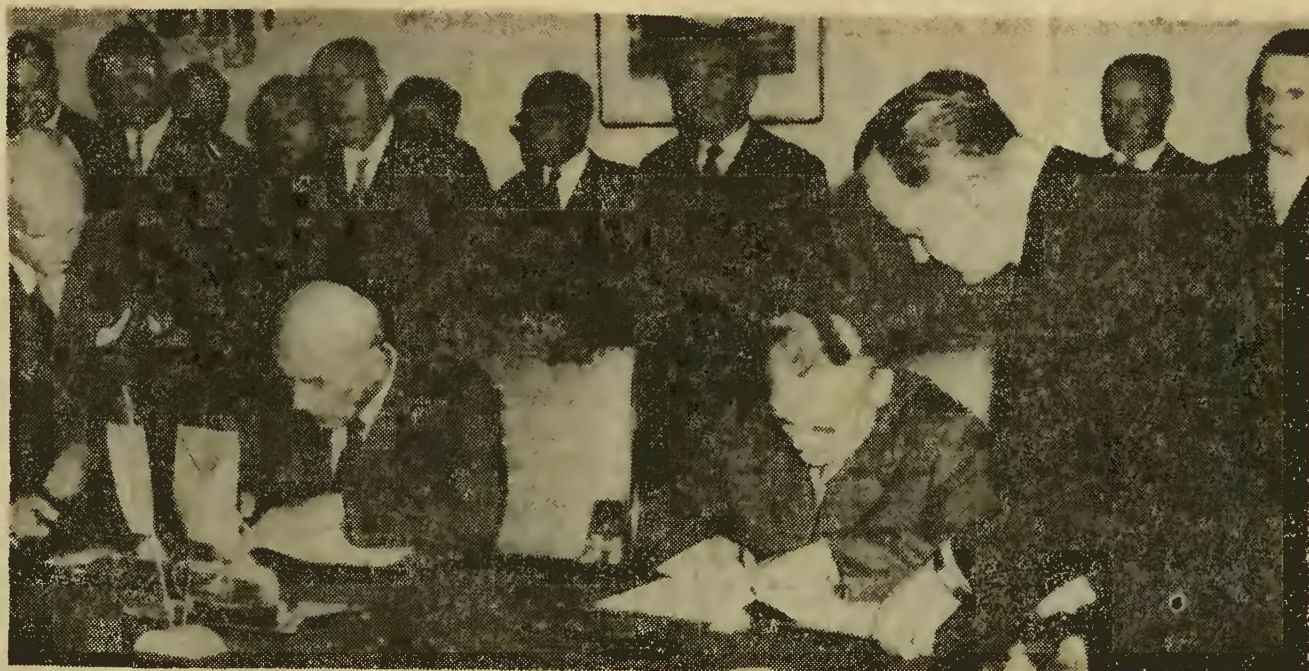
ORGAN KW POLSKIEJ ZJEDNOCZONEJ PARTII ROBOTNICZEJ

Aleksander ZAWADZKI wyjechał do Indonezji

W drodze powrotnej 2-dniowa wizyta w Indii

WARSZAWA (PAP)

1 bm. w godzinach rannych przewodniczący Rady Państwa Aleksander Zawadzki opuścił Warszawę udając się do Indonezji z oficjalną wizytą na zaproszenie prezydenta Republiki Indonezji dr Sukarno.



W sali zamku praskiego odbyło się uroczyste podpisanie wspólnego oświadczenia delegacji partyjno-rządowej PRL i CSRS. Z polskiej strony oświadczenie podpisał: pierwszy sekretarz KC PZPR Władysław Gomułka i prezes Rady Ministrów Józef Cyrankiewicz, ze strony czeskosłowackiej — pierwszy sekretarz KC KPCz, prezydent Republiki Antonín Novotný i premier rządu czeskosłowackiej, Viliam Široký. Przy podpisaniu obecni byli: członkowie polskiej delegacji partyjno-rządowej: członkowie Biura Politycznego i sekretariatu KC KPCz oraz członkowie rządu Czechosłowacji. Na zdjęciu: podczas podpisywania dokumentu.



Jak już informowaliśmy 27 września 1961 r. przewodniczący Rady Państwa Aleksander Zawadzki wręczył dyplomy profesorów zwyczajnych i nadzwyczajnych 29 naukowcom polskim. Na zdjęciu: Aleksander Zawadzki z grupą profesorów Akademii Medycznej w Rokietnicy.

Przewodniczącemu Rady Państwa towarzyszą: Julian Tokarski — wiceprezes Rady Ministrów, Marian Naszkowski — wiceminister spraw zagranicznych, Alicja Musiałowa — członek Rady Państwa, przewodnicząca Zarządu Głównego Ligi Kobiet.

Ponadto przewodniczącemu Rady Państwa towarzyszy grupa doradców, w której skład wchodzi: poseł na Sejm, członek Sejmowej Komisji Spraw Zagranicznych, redaktor naczelny „Trybuny Robotniczej” — Włodzisław Janurek, dyrektor gabinetu przewodniczącego Rady Państwa — Franciszek Nowak, dyrektor departamentu V MSZ — ambasador Romuald Spasowski, przedstawiciel Komitetu Współpracy Gospodarczej i Naukowo-technicznej z Zagranicą — Marian Paszkowski oraz dyrektor Protokołu Dyplomatycznego MSZ — ambasador Jerzy Grudziński.

W drodze powrotnej z Indonezji przewodniczący Rady Państwa złoży 2-dniową wizytę w Indii.

Na lotnisko Okęcie przybył Aleksander Zawadzki i towarzyszące mu osoby przedstawicieli najwyższych władz partyjnych i państwowych: Władysław Gomułka, Józef Cyrankiewicz, Ignacy Łoga-Sowiński, Edward Ochab, Marian Spychalski, Roman Zambrowski, Stefan Ignar, Leon Chajni, Jan Karol Wende, Witold Jaroński, Ryszard Strzelecki, Piotr Jarońszewicz, Zenon Nowak, Eugeniusz Szyr, członkowie Rady Państwa i rządu, posłowie na Sejm oraz wyżsi urzędnicy Ministerstwa Spraw Zagranicznych i innych resortów.

(DOKOŃCZENIE NA STR. 2)

Październik - miesiącem oszczędności

Pieniądz w PKO najpewniejszą lokatą

WARSZAWA (PAP)

30 września br. zainaugurowany został w Warszawie miesiąc upowszechnienia oszczędności. Na zwołaną z tej okazji konferencję w Warszawie przybyli przedstawiciele instytucji centralnych, organizacji społeczno-politycznych, związków zawodowych, spółdzielczych, rolniczych oraz młodzieżowych, a także przedstawiciele prasy, radia i telewizji. Wśród obecnych — ministrowie: finansów — Jerzy Albrecht, oraz rolnictwa — Mieczysław Jagielski.

Minister Albrecht zabierając głos na spotkaniu powiedział m. in.:

„ŚLĄSK“

udaje się do Berlina

Na zaproszenie władz Niemieckiej Republiki Demokratycznej 5 października wyjeżdża do Berlina nasz znakomity Zespół Pieśni i Tańca „Śląsk”. W związku ze świętem narodowym NRD w dniach 7 i 8 października „Śląsk” da dwa koncerty —

Tradycyjnie od szeregu już lat październik jest w naszym kraju miesiącem oszczędności. W miesiącu tym stawiamy sobie jako zadanie wzmożoną popularyzację idei oszczędzania, która w naszych warunkach jest twórczym czynnikiem racjonalnego gospodarowania się społeczeństwa i jego ważnej komórki, jaką jest rodzina — jest także istotnym czynnikiem kształtowania racjonalnego społeczeństwa indywidualnego.

Rozwój oszczędności pieniężnych jest ściśle związany ze wzrostem ekonomicznym naszego kraju, a

(DOKOŃCZENIE NA STR. 2)

PRAGA, WARSZAWA (PAP)

30 września 1961 r. ostatnim dniem pobytu w Czechosłowacji — na zakończenie wizyty przyjaźni — odbył się w pałacu jazdowym w parku Im. Fuczika w Pradze wielki wiec z udziałem delegacji partyjno-rządowej PRL i CSRS oraz ponad 3-tysięcznej rzeszy przedstawicieli społeczeństwa stolicy Czechosłowacji.

O godzinie 11.30 czasu praskiego wśród manifestacyjnych owacji zebranych, na podium przybył wchodzić członkowie delegacji polskiej z Władysławem Gomułką i Józefem Cyrankiewiczem. Wraz z nimi miejscowi przedstawiciele władz państwowych i partyjnych: Antoni Czerny, sekretarz praskiego komitetu partii Antonin Czerny. Wita on w gorących słowach polskich gości.

Na mównicę wchodził następnie, witany gorąco przez zebranych, I sekretarz KC KPCz — prezydent Antonin Novotný.

Poszczególne fragmenty przemówienia przyjmowane były długimi oklaskami. Gdy przewodniczący uroczystości — Antonin Czerny powiedział, że obecnie głos zabierze Władysław Gomułka —

(DALSZY CIĄG NA STR. 2)

Przemówienia

A. Novotnego i Wł. Gomułki

— str. 3

Decydująca faza wymiany poglądów ZSRR i USA na temat Berlina i Niemiec

Wkrótce spotkanie Kennedy - Gromyko

NOWY JORK (PAP)
W sobotę odbyło się w Nowym Jorku trzecie

Młodzież - 5-latec

ZMS-owcy
z Azotów
świecą przykładem

Hasło „młodzież - 5-latec” znalazło wielu entuzjastów. W licznych zakładach przemysłowych Śląska i Zagłębia Dąbrowskiego jest ono realizowane z zapalem i poświęceniem. Młodzież „Azotów” chorychskich doniosła nam o przedterminowym wykonaniu zobowiązania na 5 lat. W tym celu przedterminowo wyprodukowano 1.700 tys. zł. Sprężarki dobrze spisywały się przy zmiłnowaniu z oddziału karbidowni, obsługujące piec i, a kierowane przez Zdzisława Dietricha, Alojzego Jaromina i Czesława Smoleńca. Brygady te, pragnąc przyspieszyć koniecznie pierwszego roku planu 5-letniego przez zakład, podjęły dodatkowe zobowiązania na ogólną sumę 5.978 tys. zł. Na podkreślenie zasług te zobowiązanie trzech brygad zmiłnowych — Kazimierza Ogłazy, Norberta Dziadka i Konrada Szpilca. Wzrost produkcji przy produkcji azotynu sodowego. Zwiększa ona produkcję tego artykułu o 630 ton, wartości 4 mln zł.

z kolei spotkanie ministra spraw zagranicznych ZSRR Gromyki z sekretarzem stanu USA Ruskim. Każdemu z nich towarzyszyło po dwóch doradców. Jak poprzednio, głównym tematem była sprawa Berlina zachodniego i Niemiec.

Po zakończeniu spotkania dziennikarze chcieli się dowiedzieć od ministra Gromyki, czy zapatrzy się on optymistycznie na możliwość porozumienia. Gromyko odparł, że „jeżeli istnieje wzajemna chęć osiągnięcia porozumienia, to znajdują się podsiady do optymizmu”.

Departament Stanu USA ogłosił następujące oświadczenie na temat rozmów między ministrami spraw zagranicznych ZSRR A. Gromyką i sekretarzem stanu USA D. Ruskim: Wymiana poglądów odbyła się w korekcyjnej atmosferze i uważamy, że była ona pożyteczna. Jak wiadomo, rozmowy te odbywały się po to, by spróbować ustalić, czy należy przeprowadzić rokowania między Związkiem Radzieckim a zachodnimi sojusznikami. Przypuszczamy, że wymiana poglądów będzie kontynuowana. Następne spotkanie odbędzie się prawdopodobnie w terminie tygodnia w Waszyngtonie. Termin spotkania nie jest jeszcze ustalony. Gdy minister Gromyko przybędzie do Waszyngtonu, spotka się on według wszelkiego prawdopodobieństwa z prezydentem Kennedym. (Korespondencje red. Zwrotna na temat rozmów Gromyko — Rusk — czyt. str. 2)

Nadwyżki w węglu, stali i cemencie

30 września br. przemysł węglowy wykonał kwartalny plan wydobycia. O zrealizowaniu zadań zamierzonych plan III kwartału br. w podstawowych asortymentach hutniczych — stali, wyrobach walcowanych i kółkach; nie został wykonany plan produkcji surowców.

Najwyższe przekroczenie zadań w tym okresie notuje się w produkcji stali (ok. 15 tys. ton), w wyrobach walcowanych — ok. 10 tys. ton. (PAP)

(Inf. wł.). Podobnie jak w I i II kwartale br., plan produkcji zakładów podległych Zjednoczeniu Przemysłu Cementowego w Sosnowcu również w III kwartale został wykonany przed terminem, tj. już w dniu 29 września. Do końca trzeciego kwartału wyprodukowano ok. 37 tys. dodatkowych ton cementu wartości 15 milionów złotych.

160 tys. studentów rozpoczyna naukę

W niedzielę, poniedziałek a nawet wtorek w kilkunastu uczelniach naszego kraju zbiera się młodzież studencka wraz ze swymi profesorami, aby uroczystie rozpocząć nowy rok nauki i pracy, i październik inauguracyjny roku akademickiego 1961/62 odbyła się w największej polskiej uczelni technicznej — Politechnice Warszawskiej i połączona była z uroczystością nadania jednemu z najznakomitszych polskich uczonych prof. dr. Włodzisławowi Ślesowiowskiemu tytułu doktora honoris causa tej uczelni.

W 71 szkołach wyższych kształcić się będzie w bież. roku ok. 160 tys. studentów, z czego blisko trzecia część stanowią słuchacze studiów wieczorowych, zaocznych i eksternistycznych.

I znów „Gaudeamus“...

INAUGURACJA roku akademickiego jest zawsze wielkim wydarzeniem w życiu uczelni i młodzieży, wydarzeniem w skali całego kraju. We wszystkich uczelniach zbiera się w tym dniu młodzież, by uczestniczyć w uroczystościach otwarcia nowego roku akademickiego, by wysłuchać inauguracyjnego wykładu i odczytać starodawną pieśń „Gaudeamus igitur”.

Tegoroczna inauguracja przebiega pod znakiem wielkich zmian organizacyjnych i programowych w naszych uczelniach. Główny kierunek — unowocześnienie programu i dostosowanie go do potrzeb współczesnego życia — przybiera wiele form i musi być ujęty w ramy długofalowych zmian. Ale przecież już teraz możemy mówić o pewnych reformach i nowościach, które mają ogromne znaczenie. Np. na Politechnice Śląskiej otwarte zostało studium podyplomowe w dziedzinie automatyki, co ma kapitalną wagę dla naszego przemysłu. Uwspółcześnia się częściowo pro-

gramy pedagogiki i filologii. Wieloletnia rzesza naszych studentów, wypracowanych w wakacjach, podejmuje na nowo swoją pracę lub po raz pierwszy wstępuje w progi wyższych uczelni. Wszyscy pragną jak najlepiej wystartować do nowego okresu nauki i pracy. Nauki niełatwej. Jednym z najważniejszych zadań naszych uczelni jest podniesienie sprawności nauczania i terminowego kończenia studiów. Jest to problem dotyczący osobistej planu życiowych młodzieży, ale przede wszystkim problem o dużej wadze państwowej. Gdyby udało się poprawić wyniki nauczania tylko o 1 proc., to w ciągu planu 5-letniego gospodarka państwa otrzymałaby o 2 tys. więcej fachowców i obywateli, którzy przyniosą korzyści państwu, wynoszący obecnie 20 — 30 tys. rocznie na jednego studenta.

Zyczymy więc wszystkim studentom, by odnosili w nauce jak najwięcej sukcesów, by mieli za sobą jak najwięcej pomyślnie zadan.

(Dokończenie na str. 2)

Goście z Uzbekistanu w Katowicach

(Obsługa własna)

Podczas trwających obecnie w naszym kraju „Dni Radzieckich Republiki Środkowo-Asyjskiej”, przebywa w Polsce delegacja z Uzbekistanu i Kazachstanu. Po zwiedzeniu Warszawy, gdzie udali się w podróż po kraju. Wczoraj, w niedzielę, przybyli na Śląsk: przewodnicząca Uzbekkiego Towarzystwa Przyjaźni i Łączności Kulturalnej z Zagranicą Chuduma Szukurova oraz prof. dr. Szaran Ulmosbajew, ekonomista i historyk. Delegacji, w towarzystwie z-cy przewodniczącego Prezydium WRN Henryka Lichodja, dyrektora Śląskiego Instytutu Naukowego doc. dr. Jacka Koraszewskiego oraz J. Kuchanowskiej, sekretarza Zarządu Województwa, przywitali w niedzielę przedpołudniem niekiedy węglowa, Park Kultury i Wypoczynku, Planatorium oraz Wesole Miasteczko.

O godz. 18 delegaci spotkali się z działaczami kulturalnymi naszego województwa, w sali Między-

narodowego Klubu Książki i Prasy w Katowicach. Spotkanie to upłynęło w niezwykle serdecznej atmosferze i przekształciło się w ożywioną rozmowę przy kawie. O osiągnięciach kulturalnych Uzbekistanu i Kazachstanu mówili tow. Szukurova i Ulmosbajew. Są one imponujące. Data przemowa była tu rok 1970, rok leninowskiego dekretu o założeniu w Taszkencie pierwszego w Azji Środkowej uniwersytetu. Dział Uzbekistan ma już 30 wyższych uczelni, 20 teatrów, opery, studia filmowe, blisko 3 tys. kin, muzeów, bibliotek, liczne instytuty naukowe itd. Ten rozwój kultury bazuje na osiągnięciach gospodarki republiki, zwanych z powodu bogactwa bawelny „krainą białego złota”. Zebrani pytali gości o bliższe szczegóły dotyczące budownictwa, literatury, plastyki, folkloru, zwyczajów, roli kobiet. Podkreślił należy, iż kobiety, dawniej niewolne, w dzisiejszym Uzbekistanie

(DOKOŃCZENIE NA STR. 2)



Goście radziecy tow. Szukurova i Ulmosbajew (po lewej stronie) w czasie spotkania z aktywem kulturalnym naszego województwa w katowickim Klubie Międzynarodowej Książki i Prasy. Fot. St. Gadamski

PRZEMÓWIENIE TOW. WŁADYSŁAWA GOMULKI

(Ciąg dalszy ze str. 3)

mieć reżim okupacyjny w Berlinie zachodnim i przekształcić go w wolne, zdemilitaryzowane miasto.

Państwa zachodnie w ciągu całego okresu powojennego odrzucały wszystkie nazwy po wojenne i realizacyjne propozycje, odrzucały radziecki projekt traktatu z roku 1952, odrzucały bez dyskusji polską propozycję w sprawie utworzenia strefy bezatomowej w centralnej Europie i jak dotychczas również obecnie przeciwne są zawarciu traktatu pokojowego z Niemcami i rozwiązaniu problemu zachodniego Berlina.

U podstaw tego leży stanowiska leży stara, wyświechtana

i niebezpieczna dla pokoju polityka antykomunizmu.

Tej polityce odpowiada najlepiej utrzymywanie w stanie obecnym problemu niemieckiego, niedopuszczanie do jego pokojowego rozwiązania. W ich interesach leży utrzymywanie nie tylko wszystkiego, co utrudnia stabilizację polityczną w Europie, co rodzi zinną wojnę i wysięg zbrojeń, co stwarza pozory dla polityki antykomunizmu, co sprzyja naprężeniu sytuacji w Europie i w świecie.

U podstaw naszej polityki zagranicznej, polityki wszystkich państw socjalistycznych leży pokój i zapewnienie pokojowego współistnienia ze wszystkimi państwami bez względu na ich ustrój społeczny.

Nie dopuścimy do zagrożenia naszych zdobyczy

Jeszcze za czasów Eisenhowera i Dullesa — mówił dalej Wł. Gomułka — kanclerz rządu bońskiego pan Adenauer za sprawą przydomku „ministra spraw zagranicznych Stanów Zjednoczonych”, Adenauer głosił wówczas naczelną zasadę dultesowskiej polityki: „Gdy Zachód będzie silniejszy od Związku Radzieckiego, nastąpi dzień pertraktacji ze Związkiem Radzieckim”. „Będziemy rozmawiać z Sowietami — oświadczył Adenauer w Berlinie zachodnim w 1956 roku — gdy będziemy uzbrojeni po zęby”.

Obecnie przy odnowionej administracji amerykańskiej te same aspiracje niemieckich imperialistów określają w wielkiej mierze kurs polityki Stanów Zjednoczonych w kwestii niemieckiej. NRF stała się głównym sojusznikiem Stanów Zjednoczonych w Europie. Republika Federalna — przechwalał się Adenauer — posiadała pożyteczne sprzymierzeńców w świecie i sama jest pożądanym partnerem. Niemcy znów są wielkim mocarstwem. — Mówił on, to w maju 1961 roku.

Opętani antykomunizmem i myślą o odwiecie niemieckim imperialiści nie ukręcają w sekretowych dałach i nadziejach, jakie wiąże z remilitaryzacją w ramach paktu atlantyckiego.

Już w 1952 roku Adenauer oświadczył, że „ponowne uzbrojenie Niemiec zachodnich powinno być przystosowane nowego ładu w Europie nowego dnia”. I dalej mówił: „Nie chodzi tu tylko o strefę radziecką, chodzi o wznowienie całej Europy wschodniej”.

W 4 lata później, gdy została powołana do życia Bundeswehra w ramach paktu atlantyckiego, Strauss, minister wojny w radzie Adenauera, wziął już o parę tonów wyżej.

Mówił on: „Żyliemy w epoce techniki. W tej epoce zjednoczona siła naszych sojuszników wystarcza, aby skreślić państwo radzieckie z mapy świata”. I właśnie z tych argumentów zrodziło się zadanie przekształcenia w ręce generałów Bundeswehry broni jądrowej. Żądanie to wysuwa Adenauer pod adresem Stanów Zjednoczonych przy każdej okazji z maniakielnym wprost uporem. Oto co mówił:

„Uzbrojenie Bundeswehry w broń atomową było i jest dla mnie — mówił jeszcze w roku 1957 — sprawa sumienia, która gnębi mnie i absorbuje dniami i nocami, z godziną na godzinę”.

Sumienie pana Adenauera nie było jednak dostatecznym argumentem dla jego amerykańskich sprzymierzeńców. W miarę jak czas upływa rząd boński utracił siłę do coraz gwałtowniejszego nacisku i szantażu.

„Gdyby siłom zbrojnym Republiki Federalnej — oświadczył Adenauer w 1960 roku — stanowiącej ważną część traktatu NATO w Europie zachodniej odmówiono posiadania broni jądrowej, sojusznicy atlantycki musieliby się rozszarpać”.

W lipcu bieżącego roku minister Strauss mógł się już pochwalić:

„Zaspokojono już połowę na sztych postulatów dotyczących broni atomowej. Pozostała połowa będzie uwzględniona w ciągu najbliższych 2 lat”.

Tak oto świat stanął w obliczu najbardziej realnego zagrożenia. Broń atomowa, broń przy której pomocy z łatwością można spowodować wprost nieobliczalny w skutkach konflikt światowy, może się wkrótce znaleźć w rękach niepożytecznych awanturników. Prawa ręka Adenauera — Strauss — nawet nie ukrywa swych wojowniczych zamiarów. Mówi on: „Posiadanie

Nie dopuścimy do zagrożenia naszych zdobyczy

broni atomowej jest obowiązkiem moralnym, w razie potrzeby uderzymy, choćby ryzyko było śmiertelne”. Do chóru tych głosów szaleńców, ilustrowanych oficjalną polityką rządu bońskiego przylączyła się również tzw. „opozycja” — zachodniomocni socjaldemokracja.

Tak oto Towarzysze przedstawił kurs polityki zagranicznej rządu bońskiego i polityki „opozycji” zachodniomocni socjaldemokracji. Nie uroiliśmy więc sobie nie wyśmialiśmy, że polityka ta stanowiła groźbę dla pokoju. Groźba ta nieuchronnie musiałaby się zwiększać, gdyby dłużej zwrócić z zawartemu traktatu pokojowego z Niemcami i rozwiązaniu problemu zachodniego Berlina.

W dalszym ciągu przemówienia Wł. Gomułka podkreślił, że za podział Niemiec odpowiedzialne są rząd boński i mocarstwa zachodnie. U podstaw decyzji rządu bońskiego o wprowadzeniu NRF do NATO leżało zamierzenie zlikwidowania Niemieckiej Republiki. „Demokratycznej oświadczył mówca. — To miało być wstępem do realizacji długofalowych planów agresji niemieckich militarystów i revisionistów przeciwko Polsce, Czechosłowacji i innym krajom socjalistycznym oraz rachubą, że pomocą mu w tym sojusznicy z NATO. Z zamierzem i rachub tych nie nie wyszło Sojusznicy ani nie mieli siły, ani też nie wykazywali chęci do wyciągania kas tanów z ognia.

Państwa socjalistyczne — mówił dalej Wł. Gomułka — są najeźdźcami wojennymi i samostanowieniem narodów, łączą się i solidaryzują z walką wyzwolenia wszystkich narodów. Wie o tym cały świat. Ale nie pozwolimy niemieckim imperialistom i militarystom, którzy wywołali już dwie wojny światowe nadużywać prawa narodów do samookreślenia i przekształć do prawo w narzędzie służące do wzmacniania sił sztykających się do agresji przeciwko krajom socjalistycznym. Nie my będziemy wspierać ich dążenie do likwidacji i pożarcia NRD, do wzmocnienia agresywnego bloku atlantyckiego. Odwrotnie, my wspólnie z NRD stać będziemy na straży bezpieczeństwa tej pierwszej w historii Niemiec robotniczo-chłopskiej republiki.

To właśnie proponują państwa socjalistyczne. Dlatego więc państwa bloku atlantyckiego nie chcą przyjąć tej naszej propozycji? Jesliby rzeczywiście ten blok żył pokojowo, we zamiary, to państwa zachodnie po wstąpieniu Niemiec Republiki Federalnej do NATO powinny być bez żadnych wahań uznać Niemiecką Republikę Demokratyczną jako drugie państwo niemieckie. Nie uczynili tego, gdyż cele ich nie były pokojowe. Dziś bardziej niż kiedykolwiek stało się jasne, że nieuczynienie NRD wprowadziło politykę mocarstw zachodnich w ślepy zaułek. Nie chcą się one cofnąć ze ślepej uliczki, do której wprowadził je kanclerz Adenauer wspólnie z Dullesem. Głową muru nikt nie przebije, ze ślepej uliczki można się tylko wycofać.

Groźby użycia przemocy, którymi odpowiedział Zachód na pokojowe propozycje państw socjalistycznych w sprawie traktatu pokojowego z Niemcami, zwiększania liczebności wojsk amerykańskich w Europie oraz znaczne zwiększenie armii NRF i przyspieszenie jej zbrojeń, zmusiły nasze kraje do wzmocnienia własnych sił obronnych. Nie chcemy nigdy więcej być zaskoczonymi. Nie dopuścimy nigdy, aby nasze tak drogo okupione zwycięstwo nad hitlerowskim faszyzmem, aby niepodległość naszych krajów, aby wyzwolenie ciężką pracą zdobycze socjalizmu mogły być zagrożone.

Uchronienie ludzkości od wojny — najszczytniejszym zadaniem obozu socjalizmu

Władysław Gomułka podkreślił, że jednocześnie ZSRR i inne kraje socjalistyczne zmierzają do złagodzenia napięcia na świecie. Przypomniał on niedawne memorandum ZSRR w sprawie powszechnego i całkowitego rozbrojenia oraz oświadczył:

Wszystkie narody pragną rozładowania napięcia w stosunkach międzynarodowych, które by sprzyjało powszechnemu i całkowitemu rozbrojeniu, z uznaniem przyjmując także ostatnie propozycje Związku Radzieckiego dotyczące zawarcia porozumień w sprawie takich posunięć, jak: zamrożenie budżetów wojskowych, wyzwalenie się stowosowania broni nuklearnej, zakaz propagandy wojennej, zawarcie paktu o nieagresji między krajami należącymi do NATO i krajami należącymi do Układu Warszawskiego, wycofanie wojsk z obcych terytoriów, podjęcie kroków przeciwko dalszemu rozpowszechnianiu sił broni nuklearnej, utworzenie stref bezatomowych, podjęcie kroków w celu zmniejszenia niebezpieczeństwa nagłej agresji.

Propozycje te zdecydowanie popieramy, gdyż odzwierciedlają one niezaprzeczalną prawdę, że Związek Radziecki i cały oboz socjalistyczny za wielkie i szczerze swe zadanie uważają uchronienie ludzkości od straszliwej groźby wojny termojądrowej poprzez powszechne i całkowite rozbrojenie i poprzez wszelkie kroki przybliżające ten cel.

Jesli chodzi o nabrzmiały i wymagający bezwzględного rozwiązania sprawę niemiecką, to państwa socjalistyczne nie zamierzają dłużej czekać z zawartiem traktatu pokojowego z Niemcami. Niemcy zachodnie i ich sojusznicy odmawiają swego udziału w traktacie pokojowym, ale nie potrafią przeszkodzić nam w zawarciu traktatu pokojowego z Niemiecką Republiką Demokratyczną, co nastąpi jeszcze w tym roku. Będzie to historyczny akt, który zamknie kartę ubiegłej wojny i dowiedzie o zachodniomocni militarystów i odwetowcom, że pienne i bezadziejne są ich wszelkie rachuby na wchłonięcie Niemieckiej Republiki Demokratycznej, na rewizję granic, na cofnięcie wstecz zegara historii.

Traktat pokojowy z Niemiec ką Republiką Demokratyczną zabezpieczy jej pełną suwerenność i równocześnie pozwoli rozwiązać problem Berlina za chodniego w taki sposób, aby przyszłe wolne miasto było rzeczywiście neutralizowane i zdemilitaryzowane, miało swobodną łączność ze światem i korzystało z międzynarodowych gwarancji Organizacji Narodów Zjednoczonych. Nic z naszej strony nie stoi na przeszkodzie, aby problem niemiecki został rozwiązany pokojowo, w drodze owocnych rokowań i obopólnych porozumień. Na przeszkodzie stoi tylko upór tych sił, które nie chcą zrezygnować z polityki zimnej wojny, nie chcą zrezygnować z wykorzystywania za chodniomocni militarystów, Niemieckiej Republiki Federalnej dla zatrucia atmosfery w Europie. Słychać jednak głosy opinii publicznej wielu krajów, a także głosy wielu ludzi w kołach rządzących bloku atlantyckiego, domagające się rokowań na gruncie faktów i zobowiązań dla osiągnięcia wspólnych rozwiązań. Uznajemy Niemieckiej Republikę Demokratycznej, uznajemy ostateczność charakteru granicy na Odrze i Nysie, uregulowanie sprawy Berlina zachodniego na zasadzie umiędzynarodowienia i porozumienia co do swobodnego dostępu do miasta, stworzenie strefy bezatomowej od Renu do Włsy i inne temu podobne sprawy znajdujące coraz częściej wyraz na łamach prasy zachodniej.

Najlepszą gwarancją pokojowego biegu wydarzeń — oświadczył Wł. Gomułka w zakończeniu przemówienia — jest nasza jedność i nasza siła, jedność i solidarność naszych bratnich krajów i narodów, jedność i sojusz naszych państw z wielkim Związkiem Radzieckim i z wszystkimi państwami obozu socjalistycznego. Ta jedność oparta na leninowskich zasadach internationalizmu, na fundamen- cie bliskiej współpracy partyjnej, politycznej, wojskowej, ekonomicznej i kulturalnej — jest niewzruszona.

Obie nasze bratnie partie, oba nasze zaprzyjaźnione narody zdecydowanie są ze wszystkich sił umacniać i rozwijać naszą przyjaźń, naszą jedność i siłę światowej wspólnoty państw socjalistycznych. Temu też celowi służyła — jesteśmy przekonani, że z politykiem — nasza obecna wizyta w Waszym kraju — bratniej Czechosłowacji.

Niech żyje i umacnia się przyjaźń polsko-czechosłowacka!

Niech żyje i rozkwita bratnia Czechosłowacka Republika Socjalistyczna!

Niech zwycięży pokój i socjalizm!

Tysiąc szkół bez fasadowości

Niedawno Polska Kronika Filmowa pokazała na ekranie kilka nowo otwartych szkół 1000-lecia, których luksusowy wygląd budził i podziw i zastrzeżenia. Nie chodziło przecież o efektowne „spizowe pomniki”, lecz o zwiększenie ilości normalnych szkół, wyposażonych w niezbędne do nauki urządzenia. Ostatnio po dyskusjach w Krajowym Komitecie Budowy Szkół 1000-lecia z udziałem przedstawicieli Ministerstwa Oświaty i Komitetu do Spraw Urbanistyki i Architektury postanowiono wykorzystywać społeczne fundusze w sposób bardziej celowy. W mniejszym stopniu będzie zwracana uwaga na fasadę budynków szkolnych, a w większym — na konieczność zapewnienia odpowiednich warunków higienicznych, umiędzynarodowienia w budownictwie szkolnym, sal gimnastycznych, mieszkań dla nauczycieli, szczególnie na wsi. Ta zmiana kryteriów będzie przestrzegana w sposób rygorystyczny.

Pomoc w realizacji tych zamierzeń stanowią projekty typowe budownictwa szkolnego. W chwili obecnej istnieje 68 pełnych dokumentacji dla szkół podstawowych, licealnych i zawodowych — w mieście i na wsi, z tego 20 opracowań dla szkół od 4 do 7 izb, 18 — dla szkół od 8 do 14 izb, a także dokumentacja dla sal gimnastycznych wojewódzkich. Dla nauczycieli, wsi i w powiatach budowane będą raczej osobne domki. Opracowano 6 takich projektów o różnej strukturze, przysługujących do różnych potrzeb 32 projektów przeznaczonych dla szkół, 15 — dla szkół 7—15 izb. Dokumentacja dla szkół 15-izbowych przewiduje również budownictwo wieloklasowe. Należy podkreślić, że każda szkoła, licząca co najmniej 4 izby, będzie wyposażona w specjalną salę o dużej powierzchni — na zajęcia praktyczne. Katalog budownictwa szkolnego uzupełnia się nowymi opracowaniami. Jest on całkowicie zdolny zaspościć potrzeby określonego terenu i podrozwiska. Powinno to przewidywać do przełamania istniejących tendencji do korzystania

z kosztownych projektów indywidualnych, zamiast standardowych.

Jednocześnie Komitet Budowy Szkół 1000-lecia zmierza do zapewnienia młodzieży coraz lepszych warunków nauki. M. in. szkolę one doprowadzenia do szkół większych wody i zbudowania urządzeń kanalizacyjnych tam, gdzie tylko to jest możliwe. Szkoły 1000-lecia oddawane miały być do użytku po całkowitym wykończeniu, z uporządkowanym otoczeniem i wolnym od rumowisk terenem.

W zaleceniach mowa jest również o właściwej eksploatacji i konserwacji budynków szkolnych, niezbędna nad budynkiem ze strony kierownictwa szkół, młodzieży, rodziców.

Jest sprawa DBOR-ów, kursorów i inspektoratów oświatowych, a przede wszystkim jerozolimskich ogniw rad narodowych, aby te jak najbardziej służyły na lecenia, mające na celu jak najlepsze wykorzystanie społecznych funduszy, były w pełni realizowane. (AR)

MEBLE „Przełom” od kuchni

Niedawno odbyła się konferencja prasowa w Woj. Przedsiębiorstwie Handlu Meblami, na której dyr. Skowron oraz przedstawiciele dyrekcji poinformowali dziennikarzy o aktualności w przemyśle meblarskim.

KUCHNIE

Ceną doczołcza tego przemysłu jest widoczna poprawa w zaopatrzeniu rynku w meble kuchenne. W siosunkowo szybkim czasie, bo od ubiegłorocznego Targów Krajowych w Poznaniu przemyśl przedstawił się z produktem ciężkich tradycyjnych kuchni na produkcję zestawów kuchennych.

Poszczególne segmenty można kupować oddzielnie i w zależności od warunków mieszkaniowych dowolnie je zestawiać i uzupełniać. Pokazano na stałej ekspozycji w Bytomiu zestawy charakteryzujące się nowoczesnością i dużymi walorami funkcjonalnymi. Elementy te są poza tym niedrogie. Np. segment wiszący, wyposażony wewnątrz w półkę, kosztuje 445 zł. Specjalny naroznik z obrotową półką wewnątrz kosztuje 430 zł a pozwala wykorzystywać nie używany zwykły.

Obok radioaparatów również telewizory z dostawą do mieszkania nabywcy

W ostatnim kwartale tego roku zamykamy w sklepach spore meble nowoczesnych. Będą one sławnie już tuziączką częścią wszystkich sprzedawanych mebli.

Nie oznacza to jednak, że kupowanie mebli będzie błahostką.

PRZEMYSŁ TERNOWY I SPOŁDZIELCZOŚĆ NADAL SA STAROSWIECKIE

Przemysł kluczowy dostarcza na rynek krajowy już 40 produktów nowoczesnych. Natomiast przemysł termowy i spółdzielczość prac, które w plow e i opatrunku nasz rynek w meble nie mogą oderwać się od łdownia staroswieckiego wzoru, wielkim spyalniom i, jadalniom na wyści. Półki. Jest w tym wiele trudności obiektywnych, polegających głównie na przestarzałym wyposażeniu tych placówek. Ale nie wszystko da się tym wytłumaczyć.

Nawet pewne próby „unowocześnienia” tej produkcji nie dają wyników. Przedstawiciele tych zakładów chcą, aby jezda na Targi, oglądając wystawy, skład wystarczająco chociażby doku mentację jakiegos wzoru i produkować go u siebie, z uporem wolą jednak nowe wzory tworzyć według własnych gustów.

W związku z tym najwęższym problemem w tej dziedzinie jest skłonienie przemysłu i renowego i spółdzielczości pracy do zaprzestania produkcji staroswieckich kompletów i pseudo nowoczesnych mebli. Np handel postawił warunek Gliwickim Zakładom Przemysłu Termowego by w ciągu trzech miesięcy zaprzestali produkowania od lat tych samych spyalni według starego wzoru. Może to trochę poprawić sytuację?

Warto na koniec dodać, iż każdy nabywca radioodbiornika może przy okazji odprzeć swój stary aparat ZURIT-owi, zaliczając jego wartość na poczet dokonywanej transakcji.

UWAGA CZYTALNICY: W najbliższych dniach z miesięcznym ogłoszeniem zawierające wykaz placówek ZIRIT, prowadzących sprzedaż radioodbiorników telewizorów, magnetofonów itp. na zamówienie telefoniczne, z bezpłatną dostawą do domu oraz wykaz placówek usługowych. (1009)

Natutki i utarotki Wymiana

RZADKO się zdarza, żeby na Sejmowej Komisji Kultury i Sztuki nie było powodów do narzekania, żeby nie spływały się postulaty i wnioski finansowe, żeby nie straszyły rozsypane się zabijaki Kłakowa, żeby nie przypominano się natychmiast nowe regiony z nowymi wymiarami potrzebami kulturalnymi. Przedstawiciele Ministerstwa Kultury i Sztuki wysłuchują o erpliwie wszystkich tych narzeków, zapisują pieczołowicie w swoich notatkach i jeśli w rok później nie wszystkie, co posłowo postulowali, mogą ogłosić jako spełnione i dokonane, wiemy, że nie stało się to z winy ministerstwa. Potrzeby nasze w zakresie kultury są bowiem o wiele większe, niż na to pozwalają państwowe i społeczne środki materialne. Dlatego niektóre postulaty powtarzają się od lat, co dotyczy zwłaszcza ochrony zabytków, a więc problemu, który przy niewłaściwej żywotności Ministerstwa wydaje się być nierozwiązalny w całej swojej rozciągłości. I przynajmniej, iz batalii owej o pieniądze na ratowanie zabytków przysłuchując się z ulgą — nie dotyczy to bowiem mojego miasta, ani mojego regionu. Nie ma się wprawdzie czym chlubić, ale fakt jest faktem, że nasz region pozbawiony jest większej ilości zagrożonych zabytków, że omylnie go więc również i poważne troski z tym związane.

Niedawno odbyło się w Warszawie kolejne posiedzenie Sejmowej Komisji Kultury i Sztuki, na którym po raz pierwszy widziałem nie zasumowane, jak zwykle, twarze przedstawicieli Ministerstwa Kultury i Sztuki, lecz zadolowane, powiadzialym nawet, że jaśnieje promiennym uśmiechem, gdyby nie inne troski i obawy. Dyskusja toczyła się wokół wymiany kulturalnej z zagranicą. Ministerstwo może się chwalić bardzo dobrymi rezultatami w tej dziedzinie. Polska Ludowa nawiązała kontakt z całym światem, wymiana dóbr, doświadczeń a przede wszystkim ludzi funkcjonuje dobrze i wszystko wskazuje na to, że będziemy poszerzać zakres naszej wymiany kulturalnej z zagranicą. Nasz model kulturowy, stworzony w warunkach walki o socjalizm, okazał się atrakcyjny dla zagranicy. Współpracujemy z 58 organizacjami międzynarodowymi o charakterze kulturalnym. 23 Pałkow jest we władach tych organizacji — a to wszystko oznacza, że mamy nie tylko okazję do ściśle współpracy, ale także możliwość inspirowania i wzbogacania międzynarodowego ruchu kulturalnego przy pomocy naszych własnych osiągnięć. 90 Pałkow przebywało lub przebywać jeszcze będzie w roku bieżącym za granicą na okres z górą 200 miesięcznych stypendialnych, z czego 58 miesięcy stypendialnych przeznaczonych zostało Polakom przez rząd francuski. W Polsce kształcą się 20 stypendystów zagranicznych 1800 osób wyjechało lub wyjedzie jeszcze za granicę z pomocą Ministerstwa, 1800 osób przebywało lub przebydzie jeszcze do Polski w zasięgu wymiany prowadzonej przez Ministerstwo. Wszystkie filmy zagraniczne ujęte w ramach naszych ekranach optyczne zostały przez wyeksportowane filmy polskie, przy czym uzyskaliśmy z tych transakcji nawet jedną nadwyżkę dewizową — jest to w dziedzinie wymiany filmowej fakt po raz pierwszy zaistniały w naszym kraju!

Coraz szerzej rozwija się wymiana przegraniczna. Ale rację ma Ministerstwo, gdy domaga się prawa kontroli nad tym ruchem wymiennym, nie zawsze bowiem jest to wymiana wartościowych imprez czy odpowiedzialnych ludzi. Sądze, że wymiana przegraniczna powinna być tak samo zaplanowana, jak wymiana ogólnopolska, żeby uniknąć przypadków, żeby nie deprecjowała o tym jedynie przedsiębiorczość lokalnych instytucji i władz. Wśród wniosków poselskich znalazły się i takie, które zamawiały się wymianą przegraniczną, obchodzącą szczególnie nasze województwo, mianowicie między Śląskiem polskim a czeckim.

Ministrowi Galińskiemu, który z satysfakcją referował mógł osiągnięcia naszej wymiany kulturalnej z zagranicą, należałoby życzyć, by i w przyszłym roku rozwijała się ona równie pomysłnie, by szereg rozbiurzenia po świecie wieść o naszym dorobku kulturalnym i artystycznym, by nasi twórcy pogłębiali mogli kontakt z tym wszystkim, co w kulturze światowej jest wspaniale i mądre.

Chacharstwo

Chacharstwo jest pojęciem gwarowym. Chachar — może oznaczać łobuz, włoczące, człowieka bez zasad moralnych. Jeżeli nie wystarczy nam słowo „swinstwo”, jeżeli oburzenie nasze nie znajduje właściwego określenia, możemy spokojnie użyć słowa „chacharstwo”. Jest to termin moralnie unieczystwiający, ukazujący dno ludzkiego postępowania.

Zaczynam z prawdziwą grozą artykuł Niemea Kurta Schnoringa w piśmie „Deutsch-polnische Zeitschrift”, wychodzący przy prof. Johanna Hardera i Paula Wolfa jest to pismo odważne, starające się zmieniać poglądy niemieckie na Polskę i Polaków, uczciwie relacjonujące nasze osiągnięcia. Schnoring pisze o Polakach w NRF, o tak zwanej starej, zarobkowej emigracji, która osiadła głównie w Westfalii. Jak wiadomo przed wojną Polacy ci trzewnie byli w Związku Powiatowym w Niemczech. Warto przy okazji przypomnieć, że z tych ich posiada również literatura dokumentująca mianowicie powieść Osmachczyka „W Castor”, niestety dzisiaj niewydana w formie książki, publikowana jedynie w prasie. Schnoring oblicza liczbę Polaków, obywateli NRF — z pominięciem tych, którzy odeszli tu w czasie wojny czy po wojnie — na 130 tysięcy. Schnoring przypomina, że w 1939 roku 1200 dźwaczy Związku Polaków w Niemczech powodowało do obywateli konfiskacyjnych, przy czym z samego Związku Rührer aż 240. Blisko dwustu z nich zgineło w obozach, reszta wrociła ze zdruzgotanym zdrowiem. Majątek organizacji polskich został skonfiskowany, wartość jego oblicza się na sumę 30 milionów marek niemieckich.

Wydałoby się, że Niemiecka Republika Federalna, państwo, jak wiadomo bogate, powtarzające bez przerwy, że jest państwem głęboko demokratycznym — powinna zadocęczniejszemu zadaniom swych obywateli polskiego języka i zwrócić im przynajmniej majątek, skonfiskowany przez władze hitlerowskie. Nie podobnego jednak nie nastąpiło do dnia dzisiejszego! Choć w bankach polskich, zajętych przez władze hitlerowskie, znajdowało się w depozycie półtora miliona marek — NRF, państwo „cudu gospodarczego”, zapłacił o Związkowi Polaków w Niemczech aż 53 tysiące marek, odszkodowania. Reszty zaliczył ponoć nie tylko, ponieważ, bank dowodził, że bankierzy niemieckich. Oczywiście, wszystkich dowodów dziś się już nie odnalez, ponieważ zostały one skonfiskowane w roku 1940 przez władze hitlerowskie, a potem zapewne zniszczone.

Otoż na to wszystko mamy tylko jedno określenie: chacharstwo. Chacharstwem jest postępowanie władz Niemieckiej Republiki Federalnej wobec swoich obywateli, ofiar hitlerizmu, przynajmniej tych, do polskości. Schnoring nazywa ich obywatelami drugiej kategorii w świetle stosowanej wobec nich chacharskiej praktyki władz. Mimo iż artykuł trzech użycywasz zasadniczo (czyli konstytucji) NRF powiada, że „nikt nie może być przesładowany lub szkodliwym ze względu na płeć, pochodzenie, rasę, język, kraj rodzienny, z którego pochodzi, religię i poglądy polityczne” — w NRF w kilkanaście lat po klęsce hitlerizmu szkodliwym są Polaków nie uwzględnia się ich słusznych żądań, nie zwraca im się skonfiskowane majątku, traktuje ich się jak obywateli drugiej kategorii.

Ba, tak zwany urząd ochrony konstytucji werbuje agentów przeciwko Polakom, oplara całą armię obserwatorów i donosicieli, by starali się oni dostrzec w emigracyjno-polskiej grupie baweli komunizmu; wtedy bowiem można by przypisać do walki z Polakami niejako z prawna podstawą. Również i do Schnoringa wspomniany urząd zwrócił się z taką propozycją w lutym br. Dwóch agentów nalegało nań, by przekazywał regularnie wiadomości o życiu mniejszości polskiej na numer: Dusseldorf 1-073 Znalaziono dlań nawet szpiegowski pseudonim „Feder” (Pióro).

Ale na szczęście Schnoring okazał się uczciwym Niemcem. To pióro nie będzie pracować dla agenturalnego urzędu ochrony konstytucji. To pióro odważnie opisało taniec czarownic, wyczyniany bez przerwy wokół grupy polskiej w NRF. Bezprzekładnie chacharstwo, bezczelna kontynuacja hitlerowskich praktyk, amoralna zbrodnica kłamstwa! I w dodatku chacharstwo to osmiela się stroić w szaty i gesty demokratów. I w dodatku domaga się równouprawnienia dla Niemców w południowym Tyrolu czy Alzacji, wszędzie tam, gdzie jeszcze istnieje mniejszość niemiecka i gdzie posiada ona pełne równouprawnienie. Zaiste, basu do tego chacharstwa piosenka, jaką chór studentów śpiewał w lipskiej piwnicy Auerbacha u Goethego w „Faustie”. „Uns ist ganz kanibalisch wohl, als wie finfhunder Sauen”. Jest to bowiem osobliwy kanibalizm polityczny, od którego — wiecie — prawdziwą grozą.

WISZ

POSZUKIWANI PRACOWNICY

INŻYNIEROW BUDOWLANYCH z uprawnieniami budowlanymi, ze znajomością budownictwa przemysłowego i ogólnego, do pracy przy projektach zakładów dla kraju i na eksport, zatrudnieni w Katowicach, Gliwicach, w Walbrzychu i Bielsku — **BIURO PROJEKTÓW ZAKŁADÓW PRZEROBKI MECHANICZNEJ WĘGLA**.

Wynagrodzenie wg obowiązującego taryfikatora dla pracowników biur projektów, deputat węglowy oraz po roku pracy nieopodatkowany dodatek kwartalny.

Zgłoszenia przyjmuje dział kadr **KATOWICE, PLAC GRUNWALDZKI 10. POKÓJ 533** (Koszutka, biurowiec).

6644kr

GLIWICKIE ZAKŁADY BUDOWY URZĄDZEN CHIMICZNYCH W GLIWICACH, ul. Chorzowska nr 99 ZATRUDNIĄ ZARAZ wykwalifikowanych pracowników

4 SPAWACZY ELEKTRYCZNYCH, również uprawnionych do robót ciśnieniowych.

2 TRASEROW.

1 INŻYNIERA ODLEWNIKA na stanowisko kier. Wydz.

1 INŻYNIERA MECHANIKA na stanowisko z-cy gł. technol.

1 INŻYNIERA MECHANIKA na stanowisko kier. wydz. mechanicznego.

1 INŻYNIERA MECHANIKA na stanowisko kier. kontr. technicznej.

5 INŻYNIERÓW względnie **TECHNIKÓW** na stanowisko konstruktora.

Dla spawaczy i traserów zapewniony hotel robotniczy.

Wynagrodzenie wg zasad w przemyśle metalowym.

6480

INŻYNIERA GÓRNIKA z 3-letnią praktyką na stanowisku **NACZELNEGO INŻYNIERA** oraz **TECHNIKA GÓRNIKA** z 3-letnią praktyką na stanowisku **KIEROWNIKA KAMIENIOŁOMU** — z uprawnieniami do prowadzenia prac strażniczych — zatrudnia **CZARNOGÓRSKIE ZAKŁADY PRZEMYSŁU WAPIENNICZEGO W CZARNOGÓRZU POW. GOLEŃCÓW**, woj. śląskie.

Warunki pracy wg układu zbiorowego dla pracowników budownictwa i przemysłu materiałów budowlanych. Mieszkanie zapewnione.

Oferty wraz z życiorysem i odpisami świadectw kierować na wyżej podany adres.

PRZEDSIĘBIORSTWO ROBÓT BUDOWLANYCH PRZEMYSŁU WĘGLOWEGO, KATOWICE, UL. FRANCUSKA 50/52, przyjmie zaraz do pracy:

- **MURARZY,**
- **CIEŚLI,**
- **BETONIARZY,**
- **MONTERÓW WOD.-KAN.**
- **ELEKTRYKÓW,**
- **LASTRIKARZY — PŁYTKARZY,**
- **STOLARZY,**
- **POM. STOLARSKICH,**
- **SPAWACZY,**
- **SLUSARZY,**
- **ROBOTNIKÓW NIETYCHNIAKOWYCH.**

Zgłoszenia w dziale zatrudnienia pokój nr 30. Dla pracowników zamieszkujących w miejscowościach zakwaterowanie w hotelach robotniczych. Warunki pracy wg układu zbiorowego pracy w budownictwie z dnia 15. 3. 1958 r.

6494kr

PONIEDZIAŁEK

2

października

Slawomira, Teofila

Wschód słońca 5.38

Zachód słońca 17.00

1933 — Włochy Mussoliniego rozpoczyna wojnę przeciw Abisynii.

SEKJA WOJ. RN

W środę 4. X. o g. 10 odbędzie się sekcja zwierzchni Wojewódzkiej Rady Narodowej w Katowicach.

W programie m. in. zatwierdzenie planu gospodarczego na lata 1951 — 53.

REWIA MODY

„Telmeny” odbędzie się dziś, w poniedziałek o g. 19.30 w Teatrze im. A. Mickiewicza w Częstochowie.

DKF ZAPRASZA

Dyskusyjny Klub Filmowy „Zagłębie” w Sosnowcu wznawia z dniem 2. października działalność filmową przedpremierowym projekcją NR 1 pt. „Ukrzyżowanie”. Kartę członkowską można nabyć w kasie kina związanego „Górnika” w dniach od 5 do 9 października 17 — 19.

TEATR, OPERETKA, WYSTAWY I PLANETARIUM

nietypowe.

OPERA

KATOWICE: duża scena, g. 19

— Haika.

WPKiW

Śląskie ZOO zwiedzać można od

10.00

15.00

18.00

20.00

22.00

24.00

26.00

28.00

30.00

32.00

34.00

36.00

38.00

40.00

42.00

44.00

46.00

48.00

50.00

52.00

54.00

56.00

58.00

60.00

62.00

64.00

66.00

68.00

70.00

72.00

74.00

76.00

78.00

80.00

82.00

84.00

86.00

88.00

90.00

92.00

94.00

96.00

98.00

100.00

102.00

104.00

106.00

108.00

110.00

112.00

114.00

116.00

118.00

120.00

122.00

124.00

126.00

128.00

130.00

132.00

134.00

136.00

138.00

140.00

142.00

144.00

146.00

148.00

150.00

152.00

154.00

156.00

158.00

160.00

162.00

164.00

166.00

168.00

170.00

172.00

174.00

176.00

178.00

180.00

182.00

184.00

186.00

188.00

190.00

192.00

194.00

196.00

198.00

200.00

202.00

204.00

206.00

208.00

210.00

212.00

214.00

216.00

218.00

220.00

222.00

224.00

226.00

228.00

230.00

232.00

234.00

236.00

238.00

240.00

242.00

244.00

246.00

248.00

250.00

252.00

254.00

256.00

258.00

260.00

262.00

264.00

266.00

268.00

270.00

272.00

274.00

276.00

278.00

280.00

282.00

284.00

286.00

288.00

290.00

292.00

294.00

296.00

298.00

300.00

302.00

304.00

306.00

308.00

310.00

312.00

314.00

316.00

318.00

320.00

322.00

324.00

326.00

328.00

330.00

332.00

334.00

336.00

338.00

340.00

342.00

344.00

346.00

348.00

350.00

352.00

354.00

356.00

358.00

360.00

362.00

364.00

366.00

368.00

370.00

372.00

374.00

376.00

378.00

380.00

382.00

384.00

386.00

388.00

390.00

392.00

394.00

396.00

398.00

400.00

402.00

404.00

406.00

408.00

410.00

412.00

414.00

416.00

418.00

420.00

422.00

424.00

426.00

428.00

430.00

432.00

434.00

436.00

438.00

440.00

442.00

444.00

446.00

